

JOSEP JUNYENT I RAFART

(Vic, 1930 - 1993)

Sacerdot i poeta. Estudia al seminari de Vic i forma part, juntament amb Antoni Pous, Ramon Cortina, Josep Esteve i Segimon Serrallonga de l'anomenat *Grup de Vic*, grup que rep el mestratge de Carles Riba. A mitjan '50 és ordenat sacerdot, n'exerceix i pren part en el moviment de renovació catòlica dels Cursets de Cristiandat. Es desplaça a Barcelona i a l'Institut di Archeologia Cristiana de Roma per ampliar els seus coneixements, estudia alemany i, novament a Catalunya, s'instal·la a Manresa per dirigir moviments catòlics i revistes de pensament religiós. Malgrat que Riba li hagués valorat molt positivament els primers intents de creació literària, Junyent reserva la seva producció per a la intimitat; en vida només publica alguns poemes esparsos –apareix antologat, per exemple, a *Estudiants de Vic 1951-*, fa conferències i escriu en revistes. Li seran publicats pòstumament *Manuscrits verdaguerians de revelacions, exorcismes i visions* (1994-2002) estudi en dos volums fet per encàrrec, *Obra lírica* (1995) i *Herbari i lepidopterologia* (2004), aquesta darrera, exemple de com Junyent va saber unir les seves dues passions: natura i poesia.